

ko hodijo pit biserno roso, ko uživajo toliko hroščevega mesa.

In na mravljišču! To je veselje, življenje in delovanje! Vse se suče okrog poslanih kolin, vse se trudi, da spravijo poslani dar v poboljšek za poznejše čase.

Po storjenem delu hiti vse zopet narazen, vse po novih opravkih. Dasi imajo pri mravljah letos vsega zadosti, vendar nisem našel tam nobenega postopača. Vse dela veselo in židane volje . . . *J. E. Bogomil.*

PRI POMLADNEM DELU.

Kak veselo Tonček naš
tam po vrtu skače!
Nič mu niso danes mar
v sobici igrače.

Zdaj pri očku se smukljá,
ki sade drevesa;
zdaj pri bratcu, ki skrbno
z vej mrčes otresa.

Sejejo za vrtom tam
mati zelenjavo.
Tonček naš i materi
dela tam zabavo.

Pa skaklja spet k sestrici,
ki rahlja gredice
in z radostnim srčecem
seje si cvetice.

Kaj bi Tonček ne skakljaj,
da žari mu lice,
saj še nima nič skrbi —
niti za cvetice.

Mokriški.

Zastavica.

(Priobčil „Internus“.)

Zapisal je deček na steni visoki:
Deset imam prstov na vsaki roki
pet in dvajset na rokah in nogah.
Kako mi dokažeš, da ni se lagat?

Šaljivo vprašanje.

(Priobčil „Internus“.)

Kako je to mogoče: beseda kruh se začne s črko
k in konča tudi?

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnji številki.)